

CKNAĆ (13) *vb impf*

cknać (11), **cnąć** (2); cknąć *BierEz, RejPs, RejJóz(2), RejKup, LubPs, RejPos (2), RejZwierc*; cnać *FalZioł*; cknąć : cnać *Leop (2 : 1)*.

inf cknąć (3). ◇ *praes 1 sg* cknę (2). ◇ *3 sg* cknie (3). ◇ *praet 3 sg m* cknął (1). ◇ *fut 1 sg m* będę cknął (1). ◇ *con 1 pl m pers* bychmy cknęli (1) *RejPs*, byśmy cknęli (1) *RejPos*. ◇ *3 pl m pers* by cknęli (1). ◇ [*impers praes* cknie się (3) *cf CKNAĆ SIĘ*].

Sł stp notuje, Cn s. v. tęsknię sobie w czym, Linde XVI w. s.v. cklić się, cknąć się.

1. Być w złym stanie psychicznym; buntować się wewnętrznie, narzekać, przykrzyć, mieć czegoś dość; pertaedere, taedere, tristem esse Cn (zawsze, oprócz podgrupy a. w zwrocie »cknać sobie«) (11) : Thedy wziął z łobą Piotrá/ Iákubá/ y Ianá: y iął lie lękác y cnać łobie. *Leop Mar 14/33*.

cknąć nad kim (1): Zá thychże dni począł łobie Pan cknąć áftyłkować nád Iíráelem *Leop 4.Reg 10/32*.

cknąć z czym (1): á będę łobie cknął z żywotem moim. *Leop Iob 9/21*.

cknąć w czym (7): RejPs 91; A tak gdyż to twa wola nicz ia w tym nieczkne łobie RejJóz I6v, N8; Wyłławyánye z dzyękami zá dziwny rátunk w przeciwnołciach/ ácz pod czás krewkye przyrodzenie w thym wąthpi á cknie łobye. LubPs H3 marg; RejPos 314, 330v; RejZwierc 199.

a. Nudzić się (1) : Tákże po morzu płynęli/ Mowiac z łobą by nie cknęli. *BierEz Qv*.

2. Być w złym stanie fizycznym; odczuwać cierpienie, szczególnie mdłości (2) :

Zwrot: »sobie cknąć« (2): Przythym małz baczyć iż niewiałtha ktora łobie barzo cznie/ á miecze łobą: [...] małz pewną nadzieię dobrego kończa á pociełznego w częłliwym porodzeniu. *FalZioł V 18c; Kupiecz łobie jęcże cknie/ y powieda aż podruge czos łniego wyłlo RejKup q8v*.

Synonimy: 1. narzekać, przykrzyć, styskować; 2. mdlić.

Formacje pochodne: ocknąć, przycknąć się, zecknąć.

Cf **CNAĆY, CKNIENIE**